

ת"ד 8364/08/17 - מדינת ישראל נגד אחמד ג'מיל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 8364-08-17 מדינת ישראל נ' ג'מיל
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות עו"ד תומר יצחקי

נגד
אחמד ג'מיל - הנאשם
באמצעות עו"ד ראמי עלי

הכרעת דין

האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום, נהיגה רשלנית והתנהגות הגורמת נזק.
2. על פי כתב האישום, ביום 7.5.17, סמוך לשעה 23:10, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "הונדה", מ.ר. 6433970, בכביש 70, מכיוון צפון לדרום, ובהגיעו לצומת כאבול, פנה שמאלה, ברשלנות, מבלי לציית לאור האדום שדלק ברמזור, בכוון נסיעתו, וחסם את דרכו של רכב "מזדה" (להלן - רכב ה"מזדה" או "הרכב המעורב"), שהגיע מולו, ונסע באור ירוק, וגרם להתנגשות. בעקבות התאונה נפגעו 5 אנשים וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

העובדות שאינן במחלוקת

3. אין מחלוקת לגבי תקינות הרמזורים ואין מחלוקת שאין אור ירוק משותף ברמזורים.
- התאונה נגרמה כתוצאה מכך שאחד מכלי הרכב חצה את הצומת באור אדום, בשעה שהאחר חצה את הצומת באור ירוק.
4. השאלה שבפנינו היא מי חצה את הצומת באור אדום. האם כטענת המאשימה היה זה הנאשם או האם כטענת הנאשם הייתה זו הנהגת המעורבת.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה גורסת שהנאשם הגיע לצומת, כשברמזור אור אדום, ופנה שמאלה באור אדום. קו התביעה מבוסס על עדות הנהגת המעורבת, עד ניטראלי, חוות דעת הבוחן ותכנית הרמזורים.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לאחר, שלטענתה, התביעה לא הצליחה להוכיח שהנאשם נכנס לצומת באור אדום. לשיטתה, הוכח שהתאונה ארעה עת נהגת הרכב המעורב חצתה את הצומת באור אדום. הנאשם, לדידה, עמד בצומת, מאחורי רכב שנעצר בשל האור האדום שהיה ברמזור, ורק כשהתחלף הרמזור לירוק, החל לחצות את הצומת. בשלב זה התנגשה בו הנהגת המעורבת, שחצתה את הצומת באור אדום. קו ההגנה מבוסס על עדות הנאשם ואשתו.

הראיות

6. מטעם המאשימה העידו:

הנהגת המעורבת, מנסור סמאהר (להלן - סמאהר או הנהגת המעורבת).

הבוחן אינאל בלאג (להלן - הבוחן).

עד הראיה סרגיי אדאשב (להלן - סרגיי).

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - הודעת נהג במשטרה, ת/2 - תיעוד רפואי של הנהגת המעורבת, ת/3 - דוח פעולה של השוטר אלירן סיבוני, ת/4 - דוח הבוחן, ת/5 - סקיצה, ת/6 - לוח תצלומים, ת/7 - תצלום אוויר של מקום התאונה, ת/8 - לוח תצלומים של הרכבים, ת/9 - דיסק תמונות, ת/10 - תכנית הרמזורים, ת/11 - פענוח תכנית הרמזורים, ת/12 - הודעת הנאשם, ת/13 - מזכר שערך הבוחן, ת/14 - הודעה על תקינות הרמזור בעת התאונה, ת-15 - הודעתו של עד הראיה, סרגיי אדאשב, ת/16 - הודעתה של אשת הנאשם, חדיגה ג'מל.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו, חדיגה ג'מל.

דין והכרעה

7. לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי שהוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן.

עדויות של העד הניטרלי

8. העד סרגיי אדאשב, מפקח בחברת "נתיבי ישראל" (עמ' 17 לפרו', ש' 14), הוא עד ניטרלי, ציין בהודעתו שאינו מכיר מי מהמעורבים (ת/15, עמ' 2, ש' 23), וכך גם ציין הנאשם בעדותו (עמ' 20 לפרו', ש' 29-30).

סרגיי ציין שצפה בתאונה, "בבירור", בעת שהיה בנסיעה, ממרחק של כ-200 מטר מהרמזור, כיוון נסיעת הנאשם (ת/15, עמ' 1, ש' 3, ש' 8, ש' 25, עמ' 16 לפרו', ש' 27, עמ' 18 לפרו', ש' 3-4).

כעולה מהודעתו, הנאשם גרם לתאונה, עת חצה את הצומת באור אדום. כך בלשונו: **"הבחנתי ברכב מסוג הונדה שמגיעה בנתיב השמאלי לפניה שמאלה לכיוון כאבול והרמזור הפך לצהוב ונהג הרכב המשיך בנסיעה ללא עצירה כלל והתנגש ברכב אחר שהגיע מנגד מכיוון טמרה ליבור"** (ת/15, עמ' 1, ש' 3-5). ובהמשך, כשנשאל האם הרמזור התחלף מירוק לצהוב, או ההיפך, ציין: **"כאשר רכב ההונדה התקרב לרמזור לקו העצירה היה כבר צהוב וכאשר חצה את קו העצירה כבר היה אדום"** (שם, עמ' 1, ש' 12-13). העד ציין שלפני הנאשם או אחריו לא היו רכבים (שם, ש' 10, עמ' 19 לפרו', ש' 11-13), הכביש היה מואר (שם, עמ' 2, ש' 19), הראות טובה ומזג האוויר נח (שם, ש' 21, עמ' 19 לפרו', ש' 16).

לשאלה מדוע צפה בצומת באותה עת, השיב: **"הייתי ברכב בדיוק בזמן יציאה מנקודת העבודה לנקודה אחרת ולכן הבחנתי בתאונה"** (שם, ש' 25).

בנוגע לרכב המעורב ציין: **"היה בנסיעה רצופה בנתיב הימני ונתנה לו סיבוב וסובבה אותו שמאלה והמזדה עפה ימינה"** (שם, ש' 29, עמ' 18 לפרו', ש' 25-29).

בעדותו שב וציין שהבחין ברכב הנאשם פונה שמאלה, לכאבול, תוך חציית הצומת באור אדום (עמ' 16, ש' 8-16). כשנשאל לגבי הודעתו במשטרה, בה צוין שהנאשם התקרב לקו העצירה, הבהיר: **"חציית צומת היתה באור אדום, בפנייה... בזמן שהיה בנתיב היה עוד אור צהוב. כשהרכב התקרב לקו הפניה, היה אדום."** (עמ' 16, ש' 18-19) ובהמשך כשנשאל האם יתכן שטענתו שהנאשם "גנב" את הצומת (עמ' 17, ש' 10-11), מכוונת לחציית הצומת באור צהוב, הבהיר: **"לא. גניבת צומת משמעות שלי יציאה מקו עצירה באור אדום, זה נקראה גניבת רמזור בצומת"** (עמ' 19, ש' 17-18).

כשעומת העד עם עדותו, שלפיה בעת התאונה בצומת, מכיוון דרום לצפון, טמרה ליבור, עמד רכב אחד, בנתיב השמאלי (עמ' 17, ש' 26-28), לעומת הודעתו, בה מסרים ש"היו רכבים שנסעו מכיוון טמרה ליבור, עמדו בצומת והתחילו בנסיעה" (עמ' 2, ש' 27), השיב, בהגנותו, שיתכן וטעה בעניין זה (עמ' 18, ש' 17).

המזכר שערך הבוחן, מיום 17.5.17 (ת/13), משתלב אף הוא בגרסת העד. במזכר צוין שמודיע בשם סרגיי מסר שבעת עבודתו סמוך לצומת, הבחין ברכב הנאשם, בכביש 70, פונה שמאלה בצומת כאבול, מבלי לציין לאור אדום שהיה בכיוון נסיעתו, וכתוצאה מכך התנגש ברכב המעורב שהגיע מולו.

עדויות של עד זה, הייתה עקבית, מהימנה, ותאמה את הגרסה שמסר בחקירתו במשטרה, ובשיחה הטלפונית שערך עם הבוחן. מדובר בעד אובייקטיבי, שאין לו כל היכרות מוקדמת עם המעורבים, ושהיה באזור התאונה, במסגרת עבודתו. על פי עדותו, הבחין במרחק של כ-200 מטר, בנאשם, חוצה את הצומת באור אדום, כשהנהגת המעורבת נכנסת לצומת

בנסיעה רצופה. אשר לסתירה בעניין הרכבים שננסעו מכיוון טמרה ליבור, הרי שלא מצאתי שיש בטעות זו כדי לפגום במהימנות העד או במשקל שיש לתת לדבריו.

עדות הנהגת המעורבת, מנסור סמאהר

8. הנהגת המעורבת מסרה גרסה שמשלבת עם גרסתו של עד הראיה הניטראלי ותומכת בה. עדותה הייתה עקבית, מהימנה, ותאמה את הודעתה במשטרה.

העדה מסרה שהיא מכירה את הצומת היטב, ונוסעת במקום "כמעט כל יום" (ת/1, עמ' 2, ש' 38, עמ' 3, ש' 40), ושהראות במקום הייתה טובה (שם, ש' 13).

העדה ציינה שנסעה במהירות של כ-85 קמ"ש, והבחינה ברמזור ירוק בצומת כאבול, "ממרחק גדול" (ת/1, עמ' 2, ש' 21, עמ' 3, ש' 19, עמ' 4 לפרו', ש' 6). בעדותה ציינה שהבחינה ברמזור הירוק ממרחק רב, "700 מטר או יותר", היות שהכביש במקום ישר (עמ' 4 לפרו', ש' 7-10).

לדבריה, האור הירוק ברמזור בלט במיוחד, כיוון שהמקום היה חשוך, והתאורה מועטה (ת/1, עמ' 2, ש' 4, עמ' 5 לפרו', ש' 4-5). לדבריה, חצתה את הצומת באור ירוק, "בנסיעה רצופה", בנתיב הימני, כשבנתיב השמאלי לא היו רכבים (שם, ש' 4-5, שם, ש' 23, עמ' 3 לפרו', ש' 21-23, עמ' 4 לפרו', ש' 1-4).

את התאונה תיארה כך: "כשנכנסתי לצומת היה ממול רכב אבל הוא הגיע בנסיעה רצופה ולא עצר ופנה שמאלה לכיוון כאבול והפתיע אותי ואני לא הצלחתי לתת ברקס ולעצור והתנגשתי בו בחלק קדמי של הרכב שלו עם החלק הקדמי של הרכב שלי" (שם, ש' 6-8). בעדותה שבה וציינה: "הייתי כמעט באמצע הצומת והיה ממולי אוטו שנכנס לכבול ואני נכנסתי בו מצד קידמי" (עמ' 3 לפרו', ש' 19-20).

כשנשאלה, בהודעתה, מתי הבחינה ברכב הנאשם, לראשונה, השיבה: "הבחנתי בו לפני התאונה כשאני ממש קרובה לאמצע הצומת פתאום הוא פנה שמאלה ונכנס לצומת מבלי לעצור" (שם, ש' 27-28). רכב הנאשם, לדבריה, היה הרכב היחיד שהגיע מולה (שם, ש' 36).

אשר לרכבים נוספים, שעמדו בצומת, בכיוון נסיעתה, ציינה: "הייתי לבד" (עמ' 4 לפרו', ש' 19). כשעומתה עם עדותו של סרגיי, שלפיה, בכיוון נסיעתה היו רכבים שעמדו בצומת והחלו בנסיעה, השיבה: "לא זכור לי" (עמ' 5 לפרו', ש' 13).

כשנשאלה למספר השעות שעבדה באותו היום, ציינה: "עבדתי אז 5.5-6 שעות כי העבודה שלי לא קשה" (עמ' 5 לפרו', ש' 17).

לשאלת הסנגור, האם בעת שנסעה מרחק של "700 מטר או יותר" עד הצומת, הרמזור התחלף לאדום, השיבה: "בכלל לא. בכלל. אני מדגישה, בכלל לא" (עמ' 5, ש' 8).

לשאלת הסנגור האם יכול להיות שלא שמה לב ונכנס באור אדום לצומת, השיבה: "אצלי זה לא קורה כי אני אלא וחשוב לי המשפחה שלי. אני לא אתאבד מהר" (עמ' 5 לפרו', ש' 25).

כעולה מעדותה, העדה נכנסה לצומת, באור ירוק, בו הבחינה ממרחק רב. בעת שהייתה במרכז הצומת, התנגש בה רכב הנאשם, שהגיע מולה, בעת שפנה שמאלה בצומת, וכתוצאה מכך ארעה ההתנגשות בין שני כלי הרכב. העדה ציינה שבאותו היום עבדה מספר שעות מועט, ושללה בכך שהתאונה נגרמה כתוצאה מחוסר תשומת לב שלה, הבהירה שוב ושוב שטרם הגעתה לצומת, הרמזור לא התחלף לאדום, וציינה שהצומת מוכר לה היטב.

9. עדות הבוחן, אינאל בלאג, והדוח שערך משתלבים בגרסת העד הניטרלי והנהגת המעורבת.

הבוחן יצא לבדוק את זירת התאונה ביום 18.7.17 (עמ' 8 לפרו', ש' 4).

במסקנות הדוח שערך (ת/4) ציין שרכב הנאשם, נסע בכביש 70, מצפון לדרום, פנה שמאלה, בצומת כאבול, וכתוצאה מכך ארעה ההתנגשות בינו לבין הרכב המעורב, שהגיע מדרום לצפון. צוין שכלי הרכב נמצאו תקינים מכנית, וששדה הראיה של הנהגים המעורבים לכיוון הצומת והרמזורים, לא היה לקוי. לפיכך, הגיע למסקנה שמצב הרכבים, הדרך ומזג האוויר אינם הגורמים לתאונה, אלא הגורם האנושי, היינו, הנאשם.

צוין שהמהירות המירבית המותרת במקום היא 80 קמ"ש. שדה הראיה של הנאשם עד הצומת, פתוח לפנים 100 מטר ויותר, ומקו הצומת פתוח ל-150 מטר ויותר. לנהגת המעורבת שדה ראייה פתוח לפנים עד מקום הצומת 150 מטר ויותר, ומקו הצומת פתוח 100 מטר ויותר. עוד צוין שעל פי תכנית הרמזורים אין ירוק משותף לכלי הרכב.

בעדותו ציין שהמלצתו להעמיד לדין את הנאשם התבססה על גרסת עד הראייה הניטרלי (עמ' 11 לפרו', ש' 10-12). לשאלת הסנגור הבהיר שמסקנתו זו אינה מצוינת בדוח שערך וזה כולל את הממצאים שנמצאו בשטח (עמ' 10, ש' 12-13, עמ' 11 לפרו', ש' 1-2). עם זאת, הבהיר שמסקנתו שהנאשם אחראי לתאונה, צוינה בסיכום התיק, במערכת המשטרית (עמ' 10 לפרו', ש' 27).

כשנשאל האם במקרה של סתירה בין העד הניטרלי להודעת הנהגת המעורבת, היה בכל זאת ממליץ להעמידו לדין, השיב: **"אם יש סתירה רצינית בטוח לא"** (שם, ש' 15-19). כשעומת עם טענת העד הניטרלי שהנאשם הגיע לקו העצירה באור צהוב, ו"גנב" את הצומת באור אדום, ומנגד, עדותה של הנהגת המעורבת, שנסעה באור ירוק, מרחק של 700 מטר ויותר, השיב שהנהגת ציינה בהודעתה שהבחינה ברמזור מ"**מרחק גדול**", והמונח גמיש ונתון לפרשנות של הדובר. לו הייתה מציינת בחקירתה מרחק מדויק, טען, היה חוקר אותה לעניין זה (עמ' 12 לפרו', ש' 5-17). כשנשאל האם הסתירה שבין הודעת הנהגת שלא היו כמעט רכבים בכביש, בכיוון נסיעתה, בעת התאונה, לעדותו של סרגיי, שבצומת עמדו רכבים, הייתה משנה את המלצתו, השיב בשלילה (עמ' 12 לפרו', ש' 22-28).

עולה מהאמור שמסקנת הבוחן, בהתבסס על הודעת העד הניטרלי, והממצאים שאסף בשטח, היא שהנאשם גרם לתאונה, עת חצה את הצומת באור אדום. הבוחן דחה את טענות הסנגור לגבי סתירות כביכול בין גרסת הנהגת המעורבת לעד הניטרלי, שיש בהן כדי לשנות ממסקנותיו.

10. דוח הפעולה שערך השוטר אלירן סיבוני (ת/3), שהגיע לזירת התאונה, לאחר התרחשותה, משתלב עם גרסת הבוחן. בדוח צוין שזיהה במקום 2 כלי רכב שניזוקו בתאונה, 5 אנשים נפצעו קל, המקום מואר, הצומת מרומזרת לכל הכיוונים, והרמזורים נבדקו ונמצאו תקינים.

תכנית הרמזורים

11. תכנית הרמזורים מתיישבת עם גרסת עד הראייה הניטרלי. כעולה ממסמך בדבר תקינות הרמזור בעת התאונה (ת/10) בשעת הארוע לא התקבלה תקלה בצומת, ועל פי תכנית הרמזורים אין ירוק משותף בין הרמזורים.

בפענוח תכנית הרמזורים (ת/11) צוין שהאור האדום במופע 2, כיוון נסיעת הנאשם, דולק למשך 42 שניות, כשבשתי השניות האחרונות דולק אור אדום וצהוב בו זמנית. האור הירוק דולק למשך 9 שניות, ואחר כך דולק אור צהוב למשך 3 שניות.

כשהאור הירוק, במופע 2, מסתיים, קיים הפרש של 6 שניות, עד שמופיע אור ירוק במופע 4, כיוון נסיעת הרכב המעורב. צוין שאין אור ירוק משותף בין מופע 2 למופע 4, ובתאריך התאונה לא התקבלו תקלות ברמזור.

הבוחן שב וציין בעדותו שאין ירוק משותף בין המופעים (עמ' 12 לפרו', ש' 4). לשאלת הסנגור מדוע היה צורך בתכנית רמזורים בתיק, השיב שעל פי הנהלים המשטרתיים, בתאונת רמזור, יש לוודא שלא היה ירוק משותף בין הרמזורים, ושהרמזורים פעלו באופן תקין (עמ' 13 לפרו', ש' 6-7) וציין שבמקרה זה הרמזורים פעלו באופן תקין (עמ' 13 לפרו', ש' 8-9).

לשאלה באיזה מרחק, להערכתו, הייתה הנהגת המעורבת מהצומת, כשלנאשם התחלף הרמזור לאדום, ציין שכל שמדובר במהירות נסיעה של 80 קמ"ש, הנהגת הייתה במרחק של 133.33 מטר מהצומת. אם המהירות עולה המרחק קצר יותר (עמ' 13 לפרו', ש' 12-17).

גרסת הנאשם

12. גרסתו של הנאשם, מנגד, לא נתמכה בכל ראיה, מלבד בעדותה של אשתו, שנסעה עמו.

על פי גרסתו, בהגיעו לצומת כאבול, הרמזור היה אדום, כשלפניו עמד רכב אחר. כשהאור התחלף לירוק הרכב שלפניו נכנס לצומת והוא אחרי. בעת שהיה במרכז הצומת הגיע הרכב המעורב והתנגש בו (ת/12, עמ' 2, ש' 12-14, עמ' 20, ש' 6-8). עם זאת, כשנשאל האם בידי הפרטים של הרכב שלפניו, ציין: "**מספר רכב אין לי אבל צבע שחור**" (שם, ש' 25).

13. אשת הנאשם, חדיג'ה ג'מיל, מסרה גרסה זוהי לזו של הנאשם, בהודעתה ובעדותה (ת/16, ש' 2-5, עמ' 22 לפרו', ש' 17-32). העדה ציינה שישבה מאחורי הנהג, במושב האחורי, כשברכבה שני ילדיה הקטנים, האחד, בן שנה וכמה חודשים והשני תינוק, ועם זאת, לדבריה, הבחינה באור אדום בצומת (עמ' 23 לפרו', ש' , עמ' 22-8, עמ' 22, ש' 24). ניכר שגרסתה נובעת מרצונה לגונן על בעלה, הנאשם, שכן גרסתה זו לא נתמכה בכל חומר ראיתי נוסף.

סוף דבר

14. בהתבסס על חומר הראיות שהונח בפניי, מהימנותם של העד הניטרלי, הנהגת המעורבת, ובהתבסס על חוות דעת הבוחן, ועדותו, והרושם האמין שהותירו בי אלה, ומאידך, גרסת הנאשם שלא נמצאה לה כל תימוכין, מלבד עדותה של אשתו, הגעתי למסקנה שהנאשם חצה את הצומת באור אדום ואילו הנהגת המעורבת עברה באור ירוק.

לסיכום, לאור האמור לעיל, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפניי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 5.2.20 בשעה 11:00.

ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ט, 17 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.